

KR.RZT.71.123.2021

Kraków, dnia 30 września 2021 r.

**Państwowe
Gospodarstwo Wodne
Wody Polskie
Dyrektor Regionalnego
Zarządu Gospodarki
Wodnej
w Krakowie**

Rada Miasta Sucha Beskidzka

KR.RZT.71.123.2021

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 19 ust. 2 i art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 2028), dalej ustawa, po zapoznaniu się z Uchwałą Nr XXXII/260/2021 Rady Miasta Sucha Beskidzka z dnia 26 sierpnia 2021 r. w sprawie projektu Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Miasta Sucha Beskidzka, postanawiam **pozytywnie zaopiniować** przedmiotowy Regulamin, **z warunkami**:

1. Regulacje zawarte w §5, §7 ust.2,3,4 §11,§12, §13, §14, §15, §16 powinny być przedmiotem uregulowań umowy stron, zgodnie z art. 6 ust.3 ustawy.
2. W regulacjach zawartych w Regulaminie Rada używa określenia „Zakład”, definiując w Regulaminie (§2 ust.1 pkt 4), że przez „Zakład należy rozumieć przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 2 pkt 4, podczas gdy wskazany art. 2 pkt 4 ustawy stanowi, że użyte w ustawie „przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne” określa przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086), jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące tego rodzaju działalność zamiast zgodnie ustawą – należy dokonać stosownych korekt, aby doprowadzić określenia w Regulaminie do wymogów ustawy.
3. Regulacje zawarte w Rozdziale II w § 3 Regulaminu nie wypełniają prawidłowo obowiązku wynikającego z upoważnienia ustawowego z art. 19 ust. 5 pkt 1, w którym ustawodawca nałożył na radę gminy obowiązek określenia w regulaminie minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Z treści zapisów w § 3 Regulaminu wynika, że Rada zobowiązuje zakład do zapewnienia „zdolności posiadanych urządzeń wodociągowych do realizacji dostaw wody w sposób ciągły i niezawodny” (§3 ust.2), „dostarczania wody do nieruchomości o jakości przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zapewnienia w posiadanej sieci wodociągowej deklarowanego ciśnienia wody, o wielkości wynikającej z dokumentacji technicznej” (§ 3 ust.3). Z kolei w zakresie parametrów odprowadzanych ścieków, Rada w Regulaminie uchwaliła, że zakład jest zobowiązany do „odbierania ścieków do sieci kanalizacyjnej od Odbiorcy usług o stanie i składzie zgodnym z aktualnie obowiązującymi przepisami w ilości określonej w dokumentacji projektowej i warunkach przyłączenia nieruchomości” (§3 ust.5). Nie określono natomiast w Regulaminie minimalnych parametrów w zakresie ilości wody i jej jakości oraz minimalnej ilości i jakości odprowadzanych ścieków. Tymczasem jak należy

rozumieć pojęcie "minimalny poziom usług w zakresie dostarczania wody" wypracowało orzecznictwo, wskazując, że chodzi co najmniej o wskazanie minimalnego ciśnienia wody, jej parametrów jakościowych, ciągłości dostaw i sposobu postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług, jak również minimalnej ilości dostarczanej wody (vide np. wyrok w sprawie II OSK 1943/18, CBOSA). Obowiązku wskazania minimalnego poziomu świadczonych usług przez przedsiębiorstwo nie wypełniają uregulowania zawarte w Regulaminie, przytoczone powyżej. Nadto niejasne (niezrozumiałe) jest użycie przez Radę w uregulowaniach §3 ust. 3 i ust.5 pojęcia „dokumentacji technicznej”. Należy zauważyć, że czym innym jest określenie w ramach stosownej uchwały, określonych parametrów jakościowych wody (także ścieków), dostarczanej już końcowemu odbiorcy, której to jakość musi być co najmniej równa minimalnym wskaźnikom wskazanym w rozporządzeniach, ale też może być wyższa, w zależności od konkretnego ujęcia wody (też parametrów ścieków). Dana gmina może bowiem wprowadzić lub nie zastrzone wymagania jakościowe wody czy parametry ścieków. Brak zatem zawarcia w regulaminie pełnego określenia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, takich jak co najmniej minimalna jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków, prowadzi do stwierdzenia, że uchwała nie zawiera elementu obligatoryjnego wynikającego z dyspozycji art. 19 ust. 5 pkt 1 ustawy. Brak zaś wypełnienia delegacji ustawowej wobec pominięcia w regulaminie jednego z jego koniecznych elementów, należy kwalifikować jako istotne naruszenie prawa, gdyż za wadliwą należy uznać nie tylko uchwałę podjętą z naruszeniem upoważnienia ustawowego, ale również uchwałę, która takiego upoważnienia w swej treści nie realizuje (por. wyrok WSA w Gliwicach z 17 stycznia 2007 r., sygn. akt II SA/GI 629/06, CBOSA). W regulaminie, zabrakło bezspornie uregulowania co do minimalnej jakości dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków oraz minimalnej ilości dostarczanej z sieci wodociągowej wody i minimalnej ilości ścieków odprowadzanych do sieci kanalizacyjnej. Jeżeli chodzi zaś o jakość wody, wskazać trzeba za wielokrotnie wyrażanymi poglądami orzecznictwa, że przepisy powszechnie obowiązujące, w tym przede wszystkim powołane w regulaminie przepisy, nie określają jakości, lecz minimalne parametry wody pozwalające na uznanie jej za bezpieczną i zdatną do spożycia przez ludzi. Jak wskazał NSA w sprawie III OSK 374/21, przepisów typu policyjnego nie można utożsamiać z przepisem regulującym jakość usługi lub rzeczy, ta bowiem może wynikać np. ze szczególnych walorów, klarowności, smaku, składu chemicznego. Określenie w akcie prawa miejscowego minimalnego poziomu świadczonych usług ma dawać mieszkańcom gminy (miasta) gwarancję i wskazówkę co najmniej jakiego poziomu usług mogą spodziewać się po dostarczającym usługi przedsiębiorstwie oraz wyznaczać granice swobody umów stron umowy o doprowadzenie wody i odprowadzenie ścieków, w szczególności umocnić pozycję odbiorcy usług. Dopiero wówczas można przyjąć, że odbiorca ten w każdych warunkach będzie mógł liczyć na zapewnienie konkretnego, minimalnego poziomu usług przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku, a zwykle - monopol naturalny. W konsekwencji brak zawarcia w regulaminie określenia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie jakości dostarczanej wody świadczy o niewypełnieniu przez organ stanowiący delegacji ustawowej. (zob. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 lipca 2021r, IISA/Bk 460/21).

4. Przepisy zawarte w Rozdziale IV w § 21 ust. 3 Regulaminu stanowią przekroczenie delegacji wynikającej z art. 19 ust. 5 pkt 3 w zw. z art. 27 ustawy – należy poprawić lub usunąć z regulaminu. Kwestie te regulują przepisy zawarte w art. 27 ustawy, natomiast przedmiotowe regulacje regulaminu wykraczają poza przepisy ustawy oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U.2018.472, ze zm.) -dalej r.o.t.w.w. Zgodnie z art. 27 ust. 4 i 5 ustawy ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych, a w razie ich braku ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, jako równą ilości wody pobranej lub określonej w umowie. Jednocześnie § 16 ust. 3 r.o.t.w.w. mówi o szczególnym przypadku, jakim jest świadczenie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wyłącznie usługi odprowadzania ścieków przy braku urządzenia pomiarowego, wówczas ilość odprowadzonych ścieków ustala się w oparciu o przeciętne normy zużycia wody, a w przypadku braku odniesienia w tych normach - jako równą ilości ścieków

określonej w umowie. Z zasad ustawy wynika więc umowne określanie ilości odprowadzonych ścieków, jako równej ilości wody pobranej lub określonej w umowie. Z § 16 ust. 3 r.o.t.w.w. wynika, że w takiej sytuacji nie ma odniesienia do ilości pobranej wody, co jest wyraźnym zawężeniem zasady ogólnej wynikającej z ustawy. W związku z powyższym w rozliczeniach z dostawcami ścieków, korzystających z własnych ujęć wody, nie można stosować odczytów wodomierzy zamontowanych na przyłączach wodociągowych z własnych ujęć wody.

5. Regulację zawartą w Rozdziale V w § 25 ust.8 Regulaminu należy odpowiednio poprawić lub wykreślić, stanowi bowiem przekroczenie delegacji ustawowej z art. 19 ust. 5 pkt 5 w zw. z art. 19a ust.4 pkt 6 i art.19a ust.6 ustawy. W § 25 ust. 8 Regulaminu uchwalono, że „do planu podmiot ubiegający się o przyłączenie dołączy wszystkie zgody osób i podmiotów trzecich odnośnie zgody na dysponowanie nieruchomością na cele budowlane”. Regulacja ta wykracza poza przepisy określone w art.19a ust.4 pkt 6, w których określono, że wniosek o wydanie warunków podłączenia do sieci ma zawierać plan zabudowy lub szkic sytuacyjny, określający usytuowanie przyłącza w stosunku do istniejącej sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej oraz innych obiektów i sieci uzbrojenia terenu oraz w art.19a ust. 6 ustawy, gdzie postanowiono, że sporządzenie planu sytuacyjnego, o którym mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333), uwzględniającego warunki przyłączenia do sieci wydane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne upoważnia podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci lub inny podmiot działający z jego upoważnienia lub na jego zlecenie do wykonania przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego zgodnie z tym planem. Nie ma więc w tych przepisach mowy o obowiązku dołączenia zgód, o których mowa w Regulaminie. Zobowiązanie osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci do dołączenia zgód prowadzi do modyfikacji obowiązków inwestora wynikających z art. 29a i art. 30 Prawa budowlanego. Prawo budowlane przewiduje dwa odrębne tryby realizacji budowy przyłączy wodociągowych oraz kanalizacyjnych. Pierwszy z nich uregulowany jest w art. 30 ust. 1b w związku z art. 29 ust. 1 pkt 23 lit. b i c ustawy Prawo budowlane), zgodnie z którym budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych wymaga zgłoszenia właściwemu organowi, w którym należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Drugi sposób realizacji przyłącza wynika z art. 19a ust. 6 ustawy, który jest powiązany z art. 29a Prawa budowlanego. Brak jest podstaw do żądania dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, skoro obowiązek taki nie znajduje oparcia również w przepisach ustawy Prawo budowlane. Stosownie bowiem do art. 32 ust. 4 pkt 2 i art. 30 ust. 2 ustawy Prawo budowlane do wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę oraz do zgłoszenia realizacji określonych robót budowlanych inwestor obowiązany jest dołączyć jedynie własne oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 stycznia 2017r, IISA/Go 954/16).

6. Regulacje zawarte w Rozdziale IX w §36 należy wykreślić, gdyż wykracza poza unormowania Ustawy. Kwestie odpowiedzialności przedsiębiorstwa regulują przepisy Kodeksu Cywilnego oraz wynikają z umowy. Rada nie ma uprawnienia, aby regulować te kwestie w Regulaminie.

7. Regulacje zawarte w Rozdziale X w §38 ust.2 należy poprawić - rozszerzyć zapis, poprzez wskazanie innych form, poza pisemną, wnoszenia reklamacji.

8. Regulacje zawarte w Rozdziale XI § 40 Regulaminu należy wykreślić lub poprawić, stanowią bowiem naruszenie prawa materialnego, tj. art. 19 ust. 5 pkt 9 oraz art. 22 ust. 2 ustawy, poprzez wskazanie w treści przepisu (§40 regulaminu), że „zapewnienie dostawy wody do celów pożarowych (?) następuje na podstawie umowy zawieranej pomiędzy Gminą Sucha Beskidzka a Zakładem i Komendą Powiatową Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej". Rada gminy jest uprawniona do ustalenia warunków dostarczania wody na cele przeciwpożarowe, tzn. określenia, kto, z jakich urządzeń i na jakich warunkach może korzystać z wody z sieci wodociągowej na cele przeciwpożarowe, nie istnieją zaś podstawy, aby zasady rozliczeń określała umowa z przedsiębiorstwem. (zob. wyrok WSA w Białymstoku z 20 maja 2021r. IISA/Bk 362/21).

UZASADNIENIE

Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka pismem z dnia 30.08.2021 r. znak: GKS.7021.5.47.2021 (data wpływu 02.09.2021r.), przekazał do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej: organ regulacyjny), w celu zaopiniowania, projekt Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Sucha Beskidzka, przyjęty Uchwałą Nr XXXII/260/2021 Rady Miasta Sucha Beskidzka z dnia 26 sierpnia 2021r.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (dalej: ustawa) organ regulacyjny opiniuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami tej ustawy.

W wyniku analizy przedłożonego projektu Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Sucha Beskidzka, organ regulacyjny stwierdził, co następuje:

1. Regulacje zawarte w §5, §7 ust.2,3,4 §11,§12, §13, §14, §15, §16 powinny być przedmiotem uregulowań umowy stron, zgodnie z art. 6 ust.3 ustawy.
2. W regulacjach zawartych w Regulaminie Rada używa określenia „Zakład”, definiując w Regulaminie (§2 ust.1 pkt 4), że przez „Zakład należy rozumieć przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 2 pkt 4, podczas gdy wskazany art. 2 pkt 4 ustawy stanowi, że użyte w ustawie „przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne” określa przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086), jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące tego rodzaju działalność zamiast zgodnie ustawą – należy dokonać stosownych korekt, aby doprowadzić określenia w Regulaminie do wymogów ustawy.
3. Regulacje zawarte w Rozdziale II w § 3 Regulaminu nie wypełniają prawidłowo obowiązku wynikającego z upoważnienia ustawowego z art. 19 ust. 5 pkt 1, w którym ustawodawca nałożył na radę gminy obowiązek określenia w regulaminie minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Zapisy Regulaminu w tym zakresie należy uzupełnić. Z treści zapisów w § 3 Regulaminu wynika, że Rada zobowiązuje zakład do zapewnienia „zdolności posiadanych urządzeń wodociągowych do realizacji dostaw wody w sposób ciągły i niezawodny” (§3 ust.2), „dostarczania wody do nieruchomości o jakości przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zapewnienia w posiadanej sieci wodociągowej deklarowanego ciśnienia wody, o wielkości wynikającej z dokumentacji technicznej” (§ 3 ust.3). Z kolei w zakresie parametrów odprowadzanych ścieków, Rada w Regulaminie uchwaliła, że zakład jest zobowiązany do „odbierania ścieków do sieci kanalizacyjnej od Odbiorcy usług o stanie i składzie zgodnym z aktualnie obowiązującymi przepisami w ilości określonej w dokumentacji projektowej i warunkach przyłączenia nieruchomości” (§3 ust.5). Nie określono natomiast w Regulaminie minimalnych parametrów w zakresie ilości wody i jej jakości oraz minimalnej ilości i jakości odprowadzanych ścieków. Tymczasem jak należy rozumieć pojęcie "minimalny poziom usług w zakresie dostarczania wody" wypracowało orzecznictwo, wskazując, że chodzi co najmniej o wskazanie minimalnego ciśnienia wody, jej parametrów jakościowych, ciągłości dostaw i sposobu postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług, jak również minimalnej ilości dostarczanej wody (vide np. wyrok w sprawie II OSK 1943/18, CBOSA). Obowiązku wskazania minimalnego poziomu świadczonych usług przez przedsiębiorstwo nie wypełniają uregulowania zawarte w Regulaminie, przytoczone powyżej. Nadto niejasne (niezrozumiałe) jest użycie przez Radę w uregulowaniach §3 ust. 3 i ust.5 pojęcia „dokumentacji technicznej”. Należy zauważyć, że czym innym jest określenie w ramach stosownej uchwały, określonych parametrów jakościowych wody

(także ścieków), dostarczanej już końcowemu odbiorcy, której to jakość musi być co najmniej równa minimalnym wskaźnikom wskazanym w rozporządzeniach, ale też może być wyższa, w zależności od konkretnego ujęcia wody (też parametrów ścieków). Dana gmina może bowiem wprowadzić lub nie zastrzone wymagania jakościowe wody czy parametry ścieków. Brak zatem zawarcia w regulaminie pełnego określenia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, takich jak co najmniej minimalna jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków, prowadzi do stwierdzenia, że uchwała nie zawiera elementu obligatoryjnego wynikającego z dyspozycji art. 19 ust. 5 pkt 1 ustawy. Brak zaś wypełnienia delegacji ustawowej wobec pominięcia w regulaminie jednego z jego koniecznych elementów, należy kwalifikować jako istotne naruszenie prawa, gdyż za wadliwą należy uznać nie tylko uchwałę podjętą z naruszeniem upoważnienia ustawowego, ale również uchwałę, która takiego upoważnienia w swej treści nie realizuje (por. wyrok WSA w Gliwicach z 17 stycznia 2007 r., sygn. akt II SA/GI 629/06, CBOSA). W regulaminie, zabrakło bezspornie uregulowania co do minimalnej jakości dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków oraz minimalnej ilości dostarczanej z sieci wodociągowej wody i minimalnej ilości ścieków odprowadzanych do sieci kanalizacyjnej. Jeżeli chodzi zaś o jakość wody, wskazać trzeba za wielokrotnie wyrażanymi poglądami orzecznictwa, że przepisy powszechnie obowiązujące, w tym przede wszystkim powołane w regulaminie przepisy, nie określają jakości, lecz minimalne parametry wody pozwalające na uznanie jej za bezpieczną i zdatną do spożycia przez ludzi. Jak wskazał NSA w sprawie III OSK 374/21, przepisów typu policyjnego nie można utożsamiać z przepisem regulującym jakość usługi lub rzeczy, ta bowiem może wynikać np. ze szczególnych walorów, klarowności, smaku, składu chemicznego. Określenie w akcie prawa miejscowego minimalnego poziomu świadczonych usług ma dawać mieszkańcom gminy (miasta) gwarancję i wskazówkę co najmniej jakiego poziomu usług mogą spodziewać się po dostarczającym usługi przedsiębiorstwie oraz wyznaczać granice swobody umów stron umowy o doprowadzenie wody i odprowadzenie ścieków, w szczególności umocnić pozycję odbiorcy usług. Dopiero wówczas można przyjąć, że odbiorca ten w każdych warunkach będzie mógł liczyć na zapewnienie konkretnego, minimalnego poziomu usług przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku, a zwykle - monopol naturalny. W konsekwencji brak zawarcia w regulaminie określenia minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie jakości dostarczanej wody świadczy o niewypełnieniu przez organ stanowiący delegacji ustawowej. (zob. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 lipca 2021r, IISA/Bk 460/21).

4. Przepisy zawarte w Rozdziale IV w § 21 ust. 3 Regulaminu stanowią przekroczenie delegacji wynikającej z art. 19 ust. 5 pkt 3 w zw. z art. 27 ustawy – należy poprawić lub usunąć z regulaminu. Kwestie te regulują przepisy zawarte w art. 27 ustawy, natomiast przedmiotowe regulacje regulaminu wykraczają poza przepisy ustawy oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U.2018.472, ze zm.) -dalej r.o.t.w.w. Zgodnie z art. 27 ust. 4 i 5 ustawy ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych, a w razie ich braku ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, jako równą ilości wody pobranej lub określonej w umowie. Jednocześnie § 16 ust. 3 r.o.t.w.w. mówi o szczególnym przypadku, jakim jest świadczenie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wyłącznie usługi odprowadzania ścieków przy braku urządzenia pomiarowego, wówczas ilość odprowadzonych ścieków ustala się w oparciu o przeciętne normy zużycia wody, a w przypadku braku odniesienia w tych normach - jako równą ilości ścieków określonej w umowie. Z zasad ustawy wynika więc umowne określanie ilości odprowadzonych ścieków, jako równej ilości wody pobranej lub określonej w umowie. Z § 16 ust. 3 r.o.t.w.w. wynika, że w takiej sytuacji nie ma odniesienia do ilości pobranej wody, co jest wyraźnym zawężeniem zasady ogólnej wynikającej z ustawy. W związku z powyższym w rozliczeniach z dostawcami ścieków, korzystających z

własnych ujęć wody, nie można stosować odczytów wodomierzy zamontowanych na przyłączach wodociągowych z własnych ujęć wody.

5. Regulację zawartą w Rozdziale V w § 25 ust.8 Regulaminu należy odpowiednio poprawić lub wykreślić, stanowi bowiem przekroczenie delegacji ustawowej z art. 19 ust. 5 pkt 5 w zw. z art. 19a ust.4 pkt 6 i art.19a ust.6 ustawy. W § 25 ust. 8 Regulaminu uchwalono, że „do planu podmiot ubiegający się o przyłączenie dołączy wszystkie zgody osób i podmiotów trzecich odnośnie zgody na dysponowanie nieruchomością na cele budowlane”. Regulacja ta wykracza poza przepisy określone w art.19a ust.4 pkt 6, w których określono, że wniosek o wydanie warunków podłączenia do sieci ma zawierać plan zabudowy lub szkic sytuacyjny, określający usytuowanie przyłącza w stosunku do istniejącej sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej oraz innych obiektów i sieci uzbrojenia terenu oraz w art.19a ust. 6 ustawy, gdzie postanowiono, że sporządzenie planu sytuacyjnego, o którym mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333), uwzględniającego warunki przyłączenia do sieci wydane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne upoważnia podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci lub inny podmiot działający z jego upoważnienia lub na jego zlecenie do wykonania przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego zgodnie z tym planem. Nie ma więc w tych przepisach mowy o obowiązku dołączenia zgód, o których mowa w Regulaminie. Zobowiązanie osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci do dołączenia zgód prowadzi do modyfikacji obowiązków inwestora wynikających z art. 29a i art. 30 Prawa budowlanego. Prawo budowlane przewiduje dwa odrębne tryby realizacji budowy przyłączy wodociągowych oraz kanalizacyjnych. Pierwszy z nich uregulowany jest w art. 30 ust. 1b w związku z art. 29 ust. 1 pkt 23 lit. b i c ustawy Prawo budowlane), zgodnie z którym budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych wymaga zgłoszenia właściwemu organowi, w którym należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Drugi sposób realizacji przyłącza wynika z art. 19a ust. 6 ustawy, który jest powiązany z art. 29a Prawa budowlanego. Brak jest podstaw do żądania dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, skoro obowiązek taki nie znajduje oparcia również w przepisach ustawy Prawo budowlane. Stosownie bowiem do art. 32 ust. 4 pkt 2 i art. 30 ust. 2 ustawy Prawo budowlane do wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę oraz do zgłoszenia realizacji określonych robót budowlanych inwestor obowiązany jest dołączyć jedynie własne oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadaniu praw do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 stycznia 2017r, IISA/Go 954/16).

6. Regulacje zawarte w Rozdziale IX w §36 należy wykreślić, gdyż wykracza poza unormowania Ustawy. Kwestie odpowiedzialności przedsiębiorstwa regulują przepisy Kodeksu Cywilnego oraz wynikają z umowy. Rada nie ma uprawnienia, aby regulować te kwestie w Regulaminie.

7. Regulacje zawarte w Rozdziale X w §38 ust.2 należy poprawić - rozszerzyć zapis, poprzez wskazanie innych form, poza pisemną, wnoszenia reklamacji.

8. Regulacje zawarte w Rozdziale XI § 40 Regulaminu należy wykreślić lub poprawić, stanowią bowiem naruszenie prawa materialnego, tj. art. 19 ust. 5 pkt 9 oraz art. 22 ust. 2 ustawy, poprzez wskazanie w treści przepisu (§40 regulaminu), że „zapewnienie dostawy wody do celów pożarowych (?) następuje na podstawie umowy zawieranej pomiędzy Gminą Sucha Beskidzka a Zakładem i Komendą Powiatową Straży Pożarnej w Suchoj Beskidzkiej". Rada gminy jest uprawniona do ustalenia warunków dostarczania wody na cele przeciwpożarowe, tzn. określenia, kto, z jakich urządzeń i na jakich warunkach może korzystać z wody z sieci wodociągowej na cele przeciwpożarowe, nie istnieją zaś podstawy, aby zasady rozliczeń określała umowa z przedsiębiorstwem. (zob. wyrok WSA w Białymstoku z 20 maja 2021r. IISA/Bk 362/21).

W pozostałym zakresie nie stwierdzono niezgodności projektu regulaminu z ustawą.

W związku z powyższym Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zaopiniował pozytywnie projekt Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Sucha Beskidzka, z warunkami jak w sentencji i uzasadnieniu niniejszego postanowienia.

Pouczenie

1. Na niniejsze postanowienie przysługuje stronom prawo wniesienia zażalenia za pośrednictwem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Marszałka J. Piłsudskiego 22, 31-109 Kraków, do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia (art. 141 §2 Kpa).
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia zażalenia strona może zrzec się prawa do wniesienia zażalenia wobec Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia przez ostatnią ze stron postępowania, postanowienie staje się ostateczne i prawomocne (art. 144 w związku z art. 127a Kpa).

Z up. DYREKTORA
p.o. ZASTĘPCY DYREKTORA
Kacper Rosa
/Dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. Rada Miejska w Suchoj Beskidzkiej.
2. RZT a/a.